

Ocena oraz przyszły rozwój agencji FRONTEX i europejski system nadzoru granic EUROSUR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie oceny oraz przyszłego rozwoju agencji FRONTEX i europejskiego systemu nadzoru granic EUROSUR (2008/2157(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Sprawozdanie w sprawie oceny i przyszłego rozwoju agencji FRONTEX” (COM(2008)0067),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Analiza projektu stworzenia europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR)” (COM(2008)0068),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej” (COM(2008)0069),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej¹,
- uwzględniając europejski pakt w sprawie migracji i azylu, przyjęty dnia 7 lipca 2008 r. w Paryżu przez 27 państw członkowskich, i zatwierdzony podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15-16 października 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dni 15 i 16 grudnia 2005 r. w sprawie „globalnego podejścia do kwestii migracji: priorytety działań skoncentrowane na Afryce i Morzu Śródziemnym”, które znalazły się w konkluzjach prezydencji Rady Europejskiej z dni 14 i 15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy²,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie priorytetów politycznych w ramach walki z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich³,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0437/2008),

¹ Dz.U. L 349 z 25.11.04, s. 1.

² Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30.

³ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 223.

- A. mając na uwadze, że walka z nielegalną imigracją, a szczególnie zintegrowane zarządzanie wszystkimi granicami Unii musi mieć miejsce w ramach globalnego i zharmonizowanego podejścia do zjawisk migracyjnych, obejmując również organizację legalnej imigracji, integrację legalnych imigrantów i współpracę z krajami pochodzenia i tranzytowymi,
- B. mając na uwadze, że nielegalna imigracja jest wspólnym wyzwaniem dla całej Europy i dlatego wymaga wspólnej strategii europejskiej,
- C. mając na uwadze, że zjawiska migracyjne utrzymują się tak długo, jak będą się utrzymywać różnice w rozwoju między różnymi regionami świata, i mając na uwadze, że z tego tytułu należy zorganizować zarządzanie przepływami migracyjnymi w synergii z polityką rozwoju i współpracy z krajami trzecimi,
- D. ostrzega, że FRONTEX nie stanowi panaceum na wszystkie problemy wynikające z nielegalnej migracji;
- E. mając na uwadze, że nadzorowanie granic zewnętrznych Unii stanowi dynamiczny element walki z nielegalną imigracją, który uzupełnić powinna polityka represyjna mająca na celu wyeliminowanie jej źródeł, jak np. walka z nielegalną pracą, między innymi dzięki przyjęciu dyrektywy przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nieposiadających prawa do pobytu (COM(2007)0249), a także z sieciami przemytników działających w ramach przestępczości zorganizowanej,
- F. mając na uwadze wysoką liczbę przypadków śmiertelnych związanych z nielegalną imigracją oraz potrzebę prowadzenia wspólnie z krajami pochodzenia i tranzytu kampanii informacyjnych poświęconych zagrożeniom i zgubnym skutkom tego typu imigracji,
- G. mając na uwadze, że nawet jeżeli do każdego państwa członkowskiego należy kontrola jego części granicy, presja migracyjna wywierana na wschodnich i południowych granicach Unii Europejskiej wymaga wypracowania i wprowadzenia ducha współodpowiedzialności i wiążącej solidarności między państwami członkowskimi, tak aby ułatwić wspólne korzystanie z zasobów materialnych i ludzkich możliwych do zmobilizowania do walki z tym zjawiskiem,
- H. mając na uwadze, że długoterminowym celem wszystkich tych instrumentów (FRONTEX, EUROSUR, elektroniczny system zezwoleń na podróż, system rejestracji wjazdów i wyjazdów, procedura przyspieszona) jest stopniowe ustanowienie europejskiego systemu zarządzania granicami,
- I. mając na uwadze, że są dostępne pierwsze wymierne wyniki agencji FRONTEX od jej uruchomienia w październiku 2005 r. oraz mając na uwadze, że istnieje potrzeba określenia strategii w perspektywie średnio i długoterminowej, które okazało się niezbędne na tym etapie jej rozwoju,
- J. mając na uwadze, że FRONTEX jest organem wspólnotowym działającym w ramach pierwszego filaru, podlegającym zasadom pełnej kontroli demokratycznej i przejrzystości, oraz że jako taki ma obowiązek wspierania i promowania podstawowych wartości Unii Europejskiej,
- K. mając na uwadze, że koordynacja działań wywiadowczych prowadzona przez FRONTEX opiera się na analizach ryzyka i zagrożenia sporządzanych w oparciu o zasadę poufności,

- L. mając na uwadze, że strategia rozwoju FRONTEXu będzie okazją do sprawdzenia niezawodności zasady „wiążącej solidarności” między państwami członkowskimi (zasady, do której już się odwołano w ramach rozporządzenia (WE) nr 863/2007 ustanawiającego mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy (system RABIT - Rapid Border Intervention Teams), który koordynuje zdolności szybkiego reagowania Unii w nagłych wypadkach) w celu wybrania odpowiedniego modus operandi dla zagwarantowania bezwarunkowego udostępniania zasobów materialnych (ujętych w centralnym rejestrze dostępnego wyposażenia technicznego (CRATE - Centralised Records of Available Technical Equipment)) oraz ludzkich koniecznych do skutecznego działania FRONTEXu,
- M. mając na uwadze, że Parlament konsekwentnie wspiera FRONTEX oraz głosował za znacznym podwyższeniem jej budżetu w celu zagwarantowania jej zasobów finansowych wystarczających do wykonywania jej zadań,
- N. mając na uwadze, że FRONTEX rozpoczął realizację misji morskich u wybrzeży południowych państw członkowskich, których skutki są różne, w zależności od stopnia współpracy z krajami trzecimi, z których przybywają imigranci; mając na uwadze, że misja Hera u wybrzeży Wysp Kanaryjskich zakończyła się sukcesem i doprowadziła do znacznego obniżenia liczby przybywających, zaś misja Nautilus prowadzona w centralnej części obszaru Morza Śródziemnego nie przyniosła spodziewanych skutków, ponieważ liczba przybywających imigrantów podwyższyła się zamiast spaść,
- O. mając na uwadze, że miejsca, do których głównie przybywają imigranci w południowych regionach przybrzeżnych, wymagają nieustannego patrolowania przez działające tam na stałe misje morskie,
- P. mając na uwadze, że wszelkie działania prowadzone przez FRONTEX muszą w każdym przypadku być zgodne z normami prawa międzynarodowego, w szczególności odnoszącymi się do prawa morskiego i praw człowieka, godności ludzkiej i uchodźców, zwłaszcza w zakresie prawa do azylu i zasady non-refoulement,
- Q. mając na uwadze, że FRONTEX będzie musiał uwzględnić we wszystkich swoich działaniach konieczność przedsięwzięcia niezbędnych środków ostrożności i innych z myślą o osobach najsłabszych, kobietach, a w szczególności kobietach ciężarnych, dzieciach, zwłaszcza małoletnich bez opieki, osobach starszych i osobach dotkniętych niepełnosprawnością lub poważną chorobą,
- R. mając na uwadze, że wymiar humanitarny działań agencji FRONTEX musi zostać umocniony maksymalnym bezpieczeństwem prawnym, zarówno w ramach operacji ratunkowych, które przeprowadza, jak i operacji związanych ze wspólnymi powrotami, do których miałyby się przyczynić,
- S. mając na uwadze, że z uwagi na ich sukces szkolenia wyspecjalizowanego personelu zaangażowanego w działania FRONTEXu powinny być kontynuowane, ale przede wszystkim rozszerzone na personel z krajów trzecich, który na co dzień współpracuje z Agencją, celem przeszkolenia go do ratownictwa na morzu oraz do poszukiwania ciał w przypadku zatonięć statków,
- T. mając na uwadze, że kontrole na granicach nie skupiają się wyłącznie na niedozwolonym przekraczaniu granic, ale również na innych aspektach przestępczości transgranicznej, do których należy handel ludźmi, przemyt narkotyków czy nielegalny handel bronią, przez co

przyczyniają się one do wzrostu ogólnego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego,

- U. mając na uwadze, że skuteczne działanie FRONTEXu nie jest możliwe bez unijnej polityki zarządzania granicami, obejmującej proponowane nowe unijne systemy kontroli granic, np. elektroniczny system zezwoleń na podróż, system rejestracji wjazdów i wyjazdów czy procedura przyspieszona,
1. zwraca się do państw członkowskich o rozważenie wyzwania, jakim jest migracja, w ramach globalnego podejścia, które z tą samą energią spowoduje postęp we wzmacnianiu kontroli na granicach Unii, walce z nielegalną imigracją oraz powrotach do kraju pochodzenia nielegalnych imigrantów, walce z nielegalną pracą i handlem ludźmi, ale również organizowaniu legalnej imigracji i działaniach ułatwiających integrację legalnych imigrantów, wzmacnianiu globalnego partnerstwa z krajami trzecimi sprzyjającego pozytywnemu stosunkowi między migracją a rozwojem, oraz ustanowieniu jednolitej polityki w dziedzinie prawa do azylu na szczeblu wspólnotowym;
 2. uznaje agencję FRONTEX za podstawowy instrument globalnej strategii Unii Europejskiej dotyczącej imigracji i wzywa Komisję do przedstawienia propozycji dokonania przeglądu mandatu FRONTEXu w celu wzmocnienia jej roli i zwiększenia jej skuteczności;
 3. nalega na uświadomienie sobie absolutnej konieczności, jaką jest dla agencji FRONTEX możliwość liczenia, zarówno w przypadku koordynacji jednorazowych wspólnych operacji, jak i stałych zadań, na dyspozycyjność środków udostępnianych przez państwa członkowskie poprzez CRATE; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że państwa członkowskie do tej pory nie wykazały wystarczającej gotowości, aby zapewnić FRONTEXowi niezbędne aktywa i wzywa je do uczynienia tego;
 4. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę Europejską Europejskiego paktu o imigracji i azylu oraz jej wezwania do wzmocnienia FRONTEXu;
 5. podkreśla, że praca FRONTEXu powinna obejmować środki kontroli handlu ludźmi, zwłaszcza na zewnętrznych granicach Unii;
 6. wzywa w tym celu państwa członkowskie do jak najszybszego nadania formalnego charakteru systemowi „obowiązkowej i nieodwołalnej solidarności” w ramach możliwości i bieżących specyficznych potrzeb poszczególnych krajów uczestniczących, umożliwiającemu FRONTEXowi posiadanie dokładnych informacji o środkach, na które może liczyć w czasie rzeczywistym przy przygotowywaniu i wykonywaniu swoich zadań;
 7. wzywa do ustanowienia we wszystkich strefach wysokiego ryzyka wspólnych, stałych, nieprzerwanych i operacyjnych przez cały rok patroli nadzorujących, zwłaszcza na wybrzeżach morskich, gdzie istnieje poważne ryzyko utraty życia, przypominając, że prawo do życia jest pierwszym z nienaruszalnych praw podstawowych;
 8. podkreśla ogromne znaczenie harmonizacji prawa wspólnotowego z innymi przepisami prawa międzynarodowego mającymi zastosowanie w tej dziedzinie, by UE mogła skutecznie włączyć się w wysiłki niezbędne do niesienia pomocy uchodźcom znajdującym się w niebezpieczeństwie;
 9. wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego zobowiązania się do urzeczywistnienia wspomnianej zasady solidarności, poprzez znaczne zwiększenie środków materialnych

udostępnianych przez każde z nich FRONTEXowi, zwłaszcza jeżeli chodzi o sprzęt powierzchniowy, i zapewnienie ich praktycznej, bezwarunkowej i punktualnej dyspozycyjności;

10. zachęca FRONTEX do przekazania Radzie i Parlamentowi sprawozdania wyszczególniającego między innymi efektywne wykorzystanie i rzeczywistą dyspozycyjność sprzętu znajdującego się w wykazie CRATE, oraz do uwypuklenia w razie konieczności napotkanych trudności oraz do dostarczenia pełnych informacji o tym, które państwa członkowskie dostarczają zasobów, a które nie;
11. zwraca się do państw członkowskich, by w razie przedłużającej się sytuacji niewystarczającej dostępności środków szybko podjęły decyzję o istotnej zmianie skali budżetu FRONTEXu celem umożliwienia mu wykonywania jego zadań i ewentualnie rozważyły aspekty prawne wynajmowania lub nabywania przez niego w przyszłości własnego sprzętu;
12. przypomina, że Parlament jako władza budżetowa już zwiększył budżet agencji FRONTEX od czasu jej powstania i będzie czuwał nad jego właściwym wykonaniem, a także nad jego dostosowaniem do ewolucji jej zadań;
13. podkreśla, że minimalne wymogi dla współpracy Unii Europejskiej z krajami trzecimi muszą opierać się na poszanowaniu międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie ochrony uchodźców i występujących o azyl, a zwłaszcza na poszanowaniu postanowień Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców (1951);
14. z zadowoleniem odnosi się do zmierzających do współpracy znaczących starań podjętych przez prawie wszystkie kraje trzecie, z którymi FRONTEX pracuje na co dzień, i które to starania doprowadziły do niezwykle pozytywnych wyników, jak te uzyskane na Wyspach Kanaryjskich; wyraża jednak ubolewanie z powodu faktu, że w pozostałych przypadkach nadal brak jest współpracy w zakresie imigracji, np. z Turcją oraz Libią;
15. zwraca się do Unii o uwzględnienie w negocjacjach z krajami trzecimi sprawy konieczności większego udziału krajów trzecich we współpracy w zakresie imigracji oraz o wezwanie krajów trzecich, z których strony współpraca jest niewystarczająca bądź nieistniejąca, do dołożenia wszelkich starań w celu ułatwienia pracy FRONTEXu, między innymi poprzez zapewnienie skuteczniejszej współpracy ze strony ich służb w dziedzinie prewencji;
16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zdwojenia wysiłków w celu poprawy współpracy z krajami trzecimi, szczególnie poprzez negocjację umów o readmisji; jest zdania, że imigracja powinna być nieodłącznym elementem wszystkich negocjacji umów z krajami trzecimi będącymi krajami pochodzenia lub krajami tranzytu;
17. podkreśla potrzebę należytego uwzględniania przez FRONTEX, we współpracy z krajami trzecimi, opinii państw członkowskich, które mają największe doświadczenie w rozwiązywaniu spraw dotyczących nielegalnej imigracji i związanych z danymi krajami; udział danego kraju trzeciego we wspólnej operacji państw członkowskich koordynowanej przez FRONTEX musi podlegać zatwierdzeniu przez państwo członkowskie, w którym operacja się odbywa;
18. wzywa do wyraźnego uwzględnienia w mandacie FRONTEXu zobowiązania do przestrzegania międzynarodowych standardów praw człowieka oraz przestrzegania w

operacjach ratunkowych na morzu obowiązków wobec osób ubiegających się o azyl, a także do sformalizowania w ramach tego mandatu współpracy z Wysokim Komisarzem ONZ ds. Uchodźców oraz innymi odnośnymi organizacjami pozarządowymi;

19. wyraża zaniepokojenie, iż obywatele krajów trzecich mogą nie dysponować odpowiednimi środkami w celu sprawdzenia, czy informacje osobowe na ich temat gromadzone w planowanym „systemie systemów” UE są przetwarzane zgodnie z przepisami prawa o ochronie danych stosowanego w UE; wzywa Komisję do wyjaśnienia, w jakim zakresie dane osobowe będą udostępniane administracji krajów trzecich;
20. wzywa do rozszerzenia kompetencji FRONTEXu, tak aby mógł on realizować projekty i operacje w krajach trzecich, między innymi w celu wzmocnienia skuteczności porozumień roboczych oraz wskazania potrzeby rozwijania potencjału w zakresie zarządzania granicami w krajach trzecich;
21. wzywa FRONTEX do wzmocnienia oraz objęcia kluczowej roli w zakresie wspierania wspólnych operacji odsyłania imigrantów oraz we wszystkich aspektach związanych z tymi procedurami; w duchu solidarności wzywa państwa członkowskie do angażowania FRONTEXu na etapie planowania i organizowania wspólnych lotów powrotnych oraz wskazywania potrzeby wspólnego odsyłania;
22. zwraca się do państw członkowskich o umożliwienie zmiany uprawnień agencji FRONTEX w celu usunięcia luk prawnych, które mogłyby utrudnić jej działania, włączając mianowicie dokładne warunki prawne operacji ratunkowych na morzu, jak również warunki wkładu Agencji w operacje powrotu oraz możliwość wykorzystywania jej sprzętu przez kraje trzecie, między innymi w ramach projektów pilotażowych, z których by korzystały;
23. wzywa Komisję do pełnej oceny działalności FRONTEXu pod względem jego wpływu na podstawowe swobody i prawa, łącznie ze zobowiązaniem do ochrony ludzi;
24. występuje o szkolenie personelu FRONTEXu w kwestiach związanych z płcią, które występują podczas pracy Agencji;
25. uważa, że rozszerzone w ten sposób kompetencje FRONTEXu oraz utwierdzenie jego wkładu w codzienną walkę z nielegalną imigracją mogłyby uzasadnić strukturalny rozwój jego zdolności logistycznych i administracyjnych, w poszanowaniu zasady proporcjonalności;
26. uważa mianowicie, że o ile rytm i udostępnione środki nie uzasadniają jeszcze mnożenia zdecentralizowanych Agencji, to już w chwili obecnej można by przewidzieć utworzenie dwóch odrębnych oddziałów - jednego koordynującego działalność na granicach lądowych i drugiego na granicach morskich; przypomina, że ponieważ w przyszłości wykorzystywane przez migrantów szlaki naziemne przy granicy wschodniej będą stanowić coraz większe wyzwanie, należy zwrócić na nie zdwojoną uwagę i zwiększyć przeznaczone tam środki;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do refleksji nad wykonalnością unijnego systemu straży granicznej;
28. podkreśla konieczność kontynuowania szkolenia personelu uczestniczącego w działaniach FRONTEXu – zwłaszcza w zakresie prawa morskiego, prawa azylowego i praw podstawowych – obejmującego również, po rozszerzeniu jej uprawnień, personel z

odnośnych krajów trzecich; zachęca w tym celu FRONTEX do współpracy z innymi instytucjami, takimi jak Biuro migracji międzynarodowych, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, organ ONZ odpowiedzialny za prawo morskie oraz organizacje pozarządowe i inne stowarzyszenia posiadające doświadczenie i umiejętności w tych dziedzinach;

29. wzywa Komisję do organizowania kampanii informacyjnych na temat najlepszych praktyk państw członkowskich w zakresie zagrożeń związanych z nielegalną imigracją;
30. wyraża zadowolenie z powodu prowadzonej aktualnie na szczelbu Rady refleksji zmierzających do utworzenia systemu EUROSUR w celu zagwarantowania optymalnego wykorzystania wszystkich systemów nadzoru głównie poprzez rozszerzenie ich aktualnego zasięgu, obejmującego obecnie jedynie część obszarów, na których trzeba przeprowadzać działania;
31. nalega zatem, aby bezzwłocznie podjąć ujednoczenie krajowych systemów nadzoru oraz ich połączenie w sieć oraz aby - w trosce o spójność - powierzyć FRONTEXowi skupienie dostępnych narzędzi, mianowicie zarządzanie zabezpieczoną siecią informacyjno-koordynacyjną podłączoną do Internetu dla instytucji państw członkowskich odpowiedzialnych za zarządzanie przepływem migrantów (ICONET) ¹ i przejęcie działalności Ośrodka informacji, dyskusji i wymiany danych na temat przekraczania granic i imigracji (CIREFI), jak wspomniano w konkluzjach Rady z dnia 30 listopada 1994 r.;
32. podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy w zakresie analizy ryzyka pomiędzy FRONTEXem a Europolem i pozostałymi agencjami europejskimi oraz innymi organami międzynarodowymi, a także organami kontroli granicznej krajów trzecich, zwłaszcza w kontekście walki z siatkami trudniącymi się handlem ludźmi i osądzenia osób zajmujących się handlem nielegalnymi imigrantami; uważa również za rzecz podstawowej wagi istnienie mechanizmu umożliwiającego FRONTEXowi przekazywanie kluczowych informacji wywiadowczych tym, którzy mogą je najlepiej wykorzystać;
33. zachęca państwa członkowskie do czuwania nad tym, aby konkretne potrzeby służb odpowiedzialnych za kontrolę granic były właściwie uwzględniane w badaniach;
34. uważa cel, jakim jest naprawdę zintegrowane na szczelbu UE zarządzanie granicami, za uzasadniony i zgadza się, że ważne jest ciągle rozwijanie i umacnianie wspólnej polityki UE dotyczącej zarządzania granicami; podkreśla jednakże konieczność dokonania oceny systemów istniejących i będących w przygotowaniu, zanim podjęte zostaną dalsze działania przy pomocy instrumentów zaproponowanych przez Komisję w ww. komunikacie zatytułowanym „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej”; nalega ponadto na opracowanie szczegółowego planu, przedstawiającego ogólną architekturę strategii UE dotyczącej granic, a także szczegóły pokazujące, jak mają wspólnie działać odnośne programy i systemy oraz jak można zoptymalizować związki między odnośnymi programami;
35. zachęca FRONTEX do podjęcia inicjatywy utworzenia wspólnego systemu wymiany informacji między odpowiednimi organami krajowymi w celu optymalizacji pozyskiwania, analizy i rozpowszechniania wrażliwych danych; zwraca się do Europejskiego forum badań i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa (ESRIF - European Security Research and

¹ Decyzja Rady 2005/267/EC z dnia 16 marca 2005 r. (Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s.48).

Innovation Forum) o włączenie się w realizację tego celu i preferowanie w swoich pracach wspólnych aplikacji w dziedzinie doskonalenia i innowacji w dziedzinie narzędzi nadzoru;

36. wzywa do zwiększenia demokratycznej kontroli FRONTEXu przez Parlament Europejski oraz wzywa FRONTEX do informowania Parlamentu o negocjacjach prowadzących do zawierania porozumień z państwami trzecimi, do przedstawiania taktycznych ocen skupiających się na szczególnych regionach przygranicznych oraz do publikowania sprawozdań oceniających wspólne działania i inne skoordynowane misje, analiz ryzyka, analiz wykonalności i danych statystycznych dotyczących tendencji migracyjnych; przypomina, że demokratyczna kontrola działań FRONTEXu nadałaby samej Agencji m. in. większą legitymację; informacje publikowane w tych sprawozdaniach nie powinny jednakże zawierać poufnych danych, które mogą mieć wpływ na prowadzone działania;
37. wzywa Komisję do wyjaśnienia, jaki zakres wsparcia logistycznego nadzoru granicznego jest przewidziany dla sąsiadujących krajów trzecich, o czym wspomniano w ramach kroku 3 fazy 1 EUROSUR.
38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, jak również Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji.